

## ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serghei Proțiuc, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Proțiuc împotriva lui Cojocaru Viorel cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea venitului ratat, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Viorel Cojocaru, casată hotărîrea Judecătoriei Drochia din 24 noiembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost respinsă

### c o n s t a t ă

La 15 iunie 2015 Serghei Proțiuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Cojocaru cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea venitului ratat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 24 mai 2012 în scopul inițierii unei afaceri în domeniul producerii produselor de panificație a fost înregistrată SRL „Pangrup”, iar în vederea asigurării acesteia cu spațiu de producere s-a urmărit achiziționarea unui imobil.

La 29 mai 2012 în urma licitației organizate de către administratorul SA „Boris Glavan”, lui Serghei Proțiuc i-a fost adjudecat bunul sub forma Centrului Comercial cu nr. cadastral 3641215201, amplasat în s. Țarigrad r-nul Drochia.

Rezultatele licitației menționate au fost consemnate în procesul-verbal nr.6 din 29 mai 2012.

Reclamantul a achitat prețul integral al imobilului dat și a inițiat lucrări de reparație în interiorul acestuia.

La 31 mai 2012 Viorel Cojocaru, care nu era proprietar sau cel puțin posesor al bunului licitat, a depus o acțiune la Judecătoria Drochia împotriva lui Serghei Proțiuc și SA „Boris Glavan” cu privire la anularea rezultatelor licitației din 29 mai 2012.

Prin încheierile Judecătoriei Drochia din 31 mai 2012 și 12 iunie 2012, a fost aplicat sechestrul pe bunul imobil cu nr. cadastral 3641215201 și aplicată interdicția de efectuare a careva lucrări de construcție la acesta.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2014 a fost respinsă acțiunea lui Viorel Cojocaru ca neîntemeiată, iar prin încheierea Colegiului civil, comercial și

de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2014 recursul declarat de Viorel Cojocaru a fost declarat inadmisibil.

În circumstanțele date, din 29 mai 2012 și pînă la 01 octombrie 2014 reclamantul nu și-a putut înregistra dreptul de proprietate legal dobîndit, astfel a fost nevoit să i-a măsuri de pază a imobilului pe parcursul lunilor iulie-noiembrie 2012, iar lucrările de reparație inițiate au devenit inutile.

Pentru măsurile de pază luate în perioada indicată a achitat persoanelor fizice suma de 9900 lei.

Totodată, deși a achitat pentru imobilul menționat suma de 473000 lei, în perioada de timp indicată a fost privat atît de suma de bani achitată pentru imobil, cît și de bunul nemijlocit adjudecat lui în urma licitației.

Ca urmare a angajării lucrătorilor și utilajului pentru societatea creată, a fost nevoit să ia în folosință un alt spațiu în aceeași localitate, pentru care suplimentar a achitat suma totală de 113668 lei, constituită din cheltuieli directe legate de imposibilitatea utilizării imobilului procurat achitate în baza unui contract de societate civilă.

Consideră că venitul ratat urmează a fi reparat de către pîrîtul Viorel Cojocaru, care este echivalent cu cel puțin dobînda aplicabilă de instituțiile financiare din țară la depozitele în lei în perioada 31 mai 2012 – 01 octombrie 2014.

Astfel, în cazul în care reclamantul aștepta rezultatul examinării cauzei civile intentate la cererea lui Viorel Cojocaru, acesta putea să plaseze sursele financiare în orice instituție bancară sub formă de depozite, cu obținerea ulterioară a dobînzilor.

Prin urmare venitul ratat în aceste circumstanțe pentru perioada 31 mai 2012 - 01 octombrie 2014 constituie suma de 42958,76 lei, care urmează a fi încasată de la pîrît.

Cere reclamantul admiterea acțiunii și încasarea de la Viorel Cojocaru în beneficiul lui Serghei Proțiu a prejudiciului material în mărime de 123568 lei cauzat prin asigurarea acțiunii în proces civil, a veniturii ratat în mărime de 42958,76 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Drochia din 24 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă integral și dispusă încasarea de la Viorel Cojocaru în beneficiul lui Serghei Proțiu a prejudiciului material în mărime de 123568 lei, venitul ratat în mărime de 42958,76 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de Viorel Cojocaru, casată hotărîrea Judecătorei Drochia din 24 noiembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 22 martie 2016 Serghei Proțiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2016 și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Indică recurentul că, instanța de apel eronat a reținut prezența reprezentantului apelantului în persoana avocatului A. Raciula și neprezentarea intimatului. De fapt, avocatul menționat a reprezentat interesele intimatului și a pledat pentru respingerea apelului, în timp ce apelantul Viorel Cojocaru fiind legal citat, nu s-a prezentat la nici

o ședință de judecată în cadrul examinării cauzei în prima instanță și nici în instanța de apel.

Situația dată și cadrul normativ au fost ignorate de către instanța de apel, fiind administrate și probe noi, deși partea care le-a invocat nu a motivat cauza ce a împiedicat-o să le prezinte în prima instanță.

Instanța de apel a ignorat circumstanțele de fapt care au servit temei pentru înaintarea cererii de chemare în judecată și comportamentul de rea-credință a intimatului Viorel Cojocaru în cadrul procesului civil indicat.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Proțiuț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de Serghei Proțiuț asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serghei Proțiuț ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Serghei Proțiu se consideră inadmisibil.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat